

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-02833/21-2

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“), jako orgán příslušný podle § 16b odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“) a ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl ve věci podnětu pana Jana Lipavského, nar. 2. 7. 1985, bytem Tychonova 272/18, Dejvice – Praha 6 (dále jen „žadatel“), ve zkráceném přezkumném řízení podle ustanovení § 98 správního řádu, t a k t o:

Podle ustanovení § 97 odst. 3 správního řádu se **rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu** jako nadřízeného orgánu **ze dne 30. 4. 2021, č.j. MPO 330087/21/21200/01000, ruší a věc se mu vrací k novému projednání.**

Podle ustanovení § 99 odst. 1 správního řádu nastávají účinky rozhodnutí v přezkumném řízení ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění

I.

Úřad obdržel dne 18. 6. 2021 podnět žadatele k provedení přezkumného řízení k rozhodnutí **ministra průmyslu a obchodu** jako nadřízeného orgánu **ze dne 30. 4. 2021, č.j. MPO 330087/21/21200/01000** (dále také „nadřízený orgán“ nebo „ministr“), kterým bylo potvrzeno rozhodnutí **Ministerstva průmyslu a obchodu** (dále také „povinný subjekt“ nebo „ministerstvo“) **ze dne 23. 12. 2020, č.j. MPO 745433/2020**, o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informace ze dne 2. 12. 2020, kterou povinný subjekt eviduje pod č.j. MPO 699364/2020, MIPOX037C6XD. Z obsahu žadatelova podnětu nejprve vyplynulo, že považuje rozhodnutí nadřízeného orgánu za nezákonné z důvodů, které podrobně uvádí dále ve svém podnětu. Žadatel tak například považuje za pochybný argument to, zda všechny požadované informace jsou skutečně utajovanými informacemi, jak ve svém rozhodnutí uvádí nadřízený orgán. Podle žadatele se informace utajovanou nestane tím, že ministr v průběhu řízení dojde k závěru, že by utajovaná být mohla. Informace, která je klasifikována jako utajovaná, musí být takto klasifikována už od samého počátku a po celou dobu trvání důvodů k utajení. Žadatel k uvedenému dodal, že rozhodnutí nadřízeného orgánu postrádá podrobnější zdůvodnění toho, proč je daná informace utajována (včetně např. podřazení pod konkrétní ustanovení nadřízení vlády

č. 522/2005 Sb.). Podle žadatelova názoru tak dosavadní průběh řízení včetně toho, co je o obsahu požadovaných informací veřejně známo, zakládá důvodné pochybnosti o existenci důvodů k utajení veškerých požadovaných informací. K uvedenému zdůvodnění žadatel doplnil, že některé požadované informace byly v minulosti poskytnuty většímu počtu osob, zadávací dokumentace např. i zahraničním uchazečům o zakázku, a jak potvrdil povinný subjekt, částečně i žadateli samotnému k nahlédnutí. Žadatel k rozhodnutí povinného subjektu uvedl, že se povinný subjekt nevypořádal se skutečností, že výjimku uvedenou v § 7 zákona č. 106/1999 Sb. je možné použít jen tehdy, pokud žadatel nemá k informaci oprávněný přístup, přičemž v daném případě tomu tak není, když žadatel je poslancem Parlamentu ČR a má přístup k utajovaným informacím všech stupňů utajení a jako předseda zahraničního výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR potřebuje požadované informace k výkonu své funkce. Žadatel doplnil, že uznává, že žádat o utajovanou informaci v režimu zákona č. 106/1999 Sb. není standardní, nicméně doslovné znění § 7 tuto možnost výslovně připouští a z jeho hlediska se jedná o jedinou procesní formu, jak informaci získat, když povinný subjekt její poskytnutí odmítá. Žadatel vyjádřil nesouhlas s názorem povinného subjektu, že by poskytnutím požadované informace byl povinný subjekt nucen tuto informaci zveřejnit, a to z důvodu, že takovýto postup zakazuje speciální právní úprava. Nad rámec uvedeného žadatel upozornil, že není pravdivé tvrzení, že mu informace byly poskytnuty dne 11. 12. 2020 bez jakéhokoli omezení dle § 11 jednacího řádu Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Žadateli byly údajně informace předloženy k nahlédnutí v částečné podobě a v omezeném čase v kanceláři ministerstva bez možnosti pořizovat si výpisy, opisy či kopie. Toto zpřístupnění požadovaných informací nepovažuje žadatel, dle svého názoru, za poskytnutí informací, které by splnilo účel, pro který žadatel uvedené požaduje. Z uvedených důvodů považuje žadatel rozhodnutí nadřízeného orgánu a povinného subjektu za nezákonná, a proto se obrátil na Úřad s podnětem na přezkum rozhodnutí nadřízeného orgánu, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí povinného subjektu o částečném odmítnutí žádosti s tím, aby rozhodnutí nadřízeného orgánu zrušil, případně též, aby zrušil rozhodnutí povinného subjektu a vrátil věc povinnému subjektu k novému projednání.

Žadatel požádal povinný subjekt dne 2. 12. 2020 o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., kdy po povinném subjektu požadoval následující informace:

- 1) poskytnutí aktuální pracovní verze návrhu zadávací dokumentace k výběrovému řízení na výstavbu nového jaderného zdroje v lokalitě Dukovany,*
- 2) poskytnutí plného textu všech uplatněných připomínek k dokumentaci k výběrovému řízení,*
- 3) sdělení informace o zapracování či nezapracování všech uplatněných připomínek,*
- 4) poskytnutí všech připomínek v podobě zaslané ministerstvu,*
- 5) poskytnutí veškerých uplatněných připomínek a požadavků, označených jako Bezpečnostní požadavky*
- 6) poskytnutí tzv. První prováděcí smlouvy v plném rozsahu.*

Povinný subjekt nejprve žadatele dne 17. 12. 2020 vyrozuměl o prodloužení lhůty k vyřízení žádosti z důvodu uvedeného v ustanovení § 14 odst. 7 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb. Dne 23. 10. 2020 vydal povinný subjekt pod č.j. MPO 745433/2020 rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti, s odkazem na ustanovení § 15 odst. 1 ve spojení s § 7, § 9 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. Žadatel podal proti uvedenému rozhodnutí rozklad. Nadřízený orgán vydal dne 30. 4. 2021 pod č.j. MPO 330087/21/21200/01000

rozhodnutí, kterým žadatelův rozklad zamítnul, a to s odkazem na ustanovení § 90 odst. 5 ve spojení s § 152 odst. 5 a 6 písm. b) správního řádu. Nadřízený orgán v odůvodnění svého rozhodnutí stručně shrnul procesní vývoj celého případu, poté se vyjádřil k námitkám žadatele, které ve svém rozkladu uplatnil, přičemž dospěl k závěru, že veškeré informace požadované žadatelem je nutno zahrnout pod výjimku z poskytování informací zakotvenou v § 7 zákona č. 106/1999 Sb. Podle nadřízeného orgánu je uvedená výluka § 7 zákona č. 106/1999 Sb. aplikovatelná ve vztahu ke všem fyzickým osobám, tedy i poslancům Parlamentu ČR. Pokud jsou tedy tyto informace utajované, jejich poskytnutí se při splnění specifických podmínek poskytuje dle jiných právních předpisů, nikoli však dle zákona č. 106/1999 Sb. Nadřízený orgán v této souvislosti zkonstatoval, že ostatní důvody, pro které byla žadatelova žádost částečně odmítnuta povinným subjektem, nejsou v daném případě správné, čímž je v tomto směru nutné dát žadateli za pravdu. Nadřízený orgán dále uvedl, že v tomto směru je nutné rozhodnutí korigovat, kdy se jedná o změnu odůvodnění napadeného rozhodnutí odvolacím orgánem, nikoli o zásadní změnu, čímž tento postup shledává za souladný s ustanovením § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Nadřízený orgán se k tomuto postupu vyjádřil dále tak, že doplnění a rozvedení odůvodnění rozhodnutí nadřízeným orgánem, který jinak považuje rozhodnutí povinného subjektu za správné, nemůže způsobit vadu řízení. Podle vyjádření nadřízeného orgánu by bylo přepjatým formalismem, pokud by rozhodnutí povinného subjektu zrušil a vrátil mu věc zpět k novému projednání pouze z důvodu změny odůvodnění za situace, kdy nedostatek může sám nadřízený orgán odstranit.

II.

Úřad je v souladu s ustanovením § 16b odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s § 94 odst. 2 správního řádu oprávněn přezkoumat postup a rozhodnutí vydané nadřízeným orgánem.

Dle ustanovení § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. se na přezkumné řízení vztahují ustanovení správního řádu. Jestliže podle § 98 správního řádu je porušení právního předpisu zjevné ze spisového materiálu, jsou splněny ostatní podmínky pro přezkumné řízení a není zapotřebí vysvětlení účastníků, může Úřad provést zkrácené přezkumné řízení. Dokazování se neprovádí. Prvním úkonem Úřadu při zkráceném přezkumném řízení je vydání rozhodnutí podle § 97 odst. 3 citovaného zákona. Lhůty pro zahájení přezkumného řízení uvedené v ustanovení § 96 odst. 1 správního řádu jsou v daném případě splněny, když řízení je zahájeno na základě podnětu doručeného dne 18. 6. 2021 a rozhodnutí nadřízeného orgánu bylo vydáno 30. 4. 2021.

Podle § 97 odst. 3 správního řádu rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, příslušný správní orgán zruší nebo změní, popřípadě zruší a věc vrátí odvolacímu správnímu orgánu nebo správnímu orgánu prvního stupně; tyto správní orgány jsou vázány právním názorem příslušného správního orgánu.

Informaci dle zákona č. 106/1999 Sb. lze odmítnout z důvodů uvedených v ustanovení § 7 až § 11, dále dle ustanovení § 2 odst. 3 a 4, z faktických (nepsaných) důvodů (neexistence požadované informace, zneužití práva na informace a opakované žádosti o poskytnutí totožných, již jednou poskytnutých, informací), ale i na základě zvláštních právních předpisů, které poskytnutí konkrétní informace podle tohoto zákona vylučují.

III.

Po prostudování přezkoumávaného rozhodnutí nadřízeného orgánu Úřad shledal, že uvedené rozhodnutí o rozkladu nebylo vydáno v souladu s právními předpisy. Úřad k rozhodnutí nadřízeného orgánu nejprve uvádí, že výrok přezkoumávaného rozhodnutí obsahuje chybné ustanovení správního řádu, podle kterého mělo být rozhodováno. **Ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu nebylo v uvedeném případě správně aplikováno**, když z odůvodnění rozhodnutí nadřízeného orgánu vyplývá, že v uvedeném případě bylo třeba rozhodnutí povinného subjektu změnit v souladu s ustanovením § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. **Odůvodnění rozhodnutí nadřízeného orgánu je tak v rozporu s výrokovou částí tohoto rozhodnutí.**

Způsob, kterým lze v řízení o rozkladu rozhodnout, je upraven ustanovením § 152 odst. 6 správního řádu. K problematice způsobu rozhodnutí v řízení o rozkladu se vyjádřil závěr č. 21 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 5. 12. 2005. V něm se uvádí, že „v řízení o rozkladu lze podle § 152 odst. 5 (odst. 6 – pozn. aut.) rozhodnutí **změnit za podmínky, že se tím plně vyhová rozkladu a nemůže tím být způsobena újma žádnému z účastníků, ledaže s tím všichni, jichž se to týká, vyslovili souhlas**. Možností zrušit rozhodnutí je třeba rozumět postup podle § 90 odst. 1 písm. a) nebo písm. b). **Na možnost zrušení rozhodnutí se podmínka plného vyhovění rozkladu nevztahuje**. Možností zamítnout rozklad podle § 152 odst. 5 (odst. 6 – pozn. aut.) písm. b) je třeba rozumět postup podle § 90 odst. 5 nebo podle § 92 odst. 1.“ Podle rozsudku NSS ze dne 23. 7. 2008, č. j. 1 As 55/2008-15 (2610/2012 Sb. NSS), „v případě postupu podle § 90 odst. 1 písm. c) ... má rozkladový orgán povinnost umožnit účastníku řízení vyjádřit se nejen k podkladům rozhodnutí nově pořízeným rozkladovým orgánem [§ 36 odst. 3 ve spojení s § 90 odst. 1 písm. c) ...], ale též k případným novým důvodům, pro něž hodlá přihlášku zamítnout...“.

Podle právní věty vyplývající z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2016, č.j. 6 As 63/2016-40, v řízení o rozkladu lze podle § 152 odst. 5 správního řádu změnit rozhodnutí vydané v prvním stupni jen za podmínky, že se tím plně vyhová rozkladu a jestliže tím nemůže být způsobena újma žádnému z účastníků, ledaže s tím, všichni, jichž se to týká, vyslovili souhlas; **úpravu o změně rozhodnutí v odvolacím řízení [srov. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu] zde uplatnit nelze** ani prostřednictvím odkazu v § 152 odst. 4 správního řádu. Uvedený názor aplikoval Nejvyšší správní soud ve svém dalším rozsudku ze dne 3. 4. 2017, č.j. 5 As 173/2016-24. Lze tedy shrnout, že pokud nadřízený orgán hodlal v řízení o rozkladu změnit napadené rozhodnutí, měl přednostně uplatnit zvláštní právní úpravu limitující možnost změny rozhodnutí na uvedené podmínky – tedy plně vyhovět žadatelovu rozkladu, což se však v uvedeném případě nestalo (srovnej dále s. FIALA, Z., FRUMAROVÁ, K., VETEŠNÍK, P., ŠKUREK, M., HORZINKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V., SOVOVÁ, O., SCHENU, L. *Správní řád. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2020, str. 776).

Úřad se tak s ohledem na aktuální judikaturu správních soudů a komentované znění neztotožňuje s postupem uplatněným nadřízeným orgánem v řízení o rozkladu, neboť citované ustanovení správního řádu (tj. § 90 odst. 1 písm. c), které nadřízený orgán, dle svého vyjádření, v uvedené situaci využil, nebylo správně aplikováno, když rozkladu žadatele nebylo plně vyhověno. Nadřízený orgán na jednu stranu uvedl, že i přes některé nesprávné důvody aplikované povinným subjektem pro částečné odmítnutí žádosti považuje

toto rozhodnutí povinného subjektu za správné, tedy že i přes provedenou změnu nelze požadované informace žadateli poskytnout z důvodu uvedeného v ustanovení § 7 zákona č. 106/1999 Sb. **Tímto postupem tak nadřízený orgán rozkladu žadatele plně nevyhověl. Navíc nadřízený orgán výrokem napadené rozhodnutí ve smyslu § 90 odst. 5 správního řádu potvrdil, což neodpovídá odůvodnění, ve kterém se neztotožnil se všemi aplikovanými důvody pro odepření žadatelem požadovaných informací.**

Ustanovení využitelná v řízení o rozkladu podle výše uvedeného tak nadřízený orgán na rozdíl od odvolacího řízení v některých situacích limitují, zejména v nemožnosti provést změnu napadeného rozhodnutí povinného subjektu za předpokladu, že žadateli plně nevyhoví, což v uvedeném případě nastalo. V případě, že nadřízený orgán shledal rozhodnutí povinného subjektu částečně za vadné, měl potom napadené rozhodnutí povinného subjektu zrušit a věc mu vrátit k novému projednání společně se závazným právním názorem, ve kterém by sdělil, který důvod pro odepření poskytnutí informací z aplikovaných považuje za správný a příhodný. Nelze tak souhlasit s názorem nadřízeného orgánu, že by tímto postupem se dopustil přepjatého formalismu, neboť jde o právní povinnost, vyplývající přímo ze zákona. Pokud nadřízený orgán shledal, že rozhodnutí povinného subjektu bylo, byť v určité části, vydáno v rozporu s právními předpisy způsobené nesprávnou aplikací zákonných ustanovení pro odmítnutí části žádosti ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., pak měl možnost využít postup podle § 152 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, kdy by napadené rozhodnutí povinného subjektu zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. S ohledem na toto závažné pochybení způsobené nadřízeným orgánem se Úřad nezabýval materiální stránkou věci, tedy příhodnosti aplikace ustanovení § 7 zákona č. 106/1999 Sb., neboť procesní postup nadřízeného orgánu v řízení o rozkladu, který Úřad prvotně přezkoumal, byl shledán za **nezákonný**.

Z výše uvedených důvodů dospěl Úřad k závěru, že jsou splněny zákonné podmínky ke zkrácenému přezkumnému řízení. Ze shromážděných podkladů poskytnutých Úřadu žadatelem a podnětu žadatele je porušení právních předpisů zjevné a není třeba dalšího dokazování. Z tohoto důvodu bylo možné přistoupit k vydání rozhodnutí v rámci zkráceného přezkumného řízení. Žadatel ve svém podnětu sice nenavrhoval, aby Úřad dle ustanovení § 16 odst. 4 věty druhé zákona č. 106/1999 Sb. uložil povinnému subjektu požadované informace poskytnout (vydat tzv. informační příkaz), nicméně Úřad je povinen o tomto postupu rozhodnout i bez návrhu žadatele, pokud jsou splněny zákonné podmínky. V daném případě je však nepochybné, že zákonné podmínky splněny pro tento postup nejsou, a to s ohledem na nezákonný postup způsobený nadřízeným orgánem, který v řízení o rozkladu rozhodl způsobem, který v tomto případě nemohl uplatnit. Úřadu také nebyly postoupeny chráněné informace. S ohledem na výše uvedené tak Úřad dospěl k závěru, že nejsou splněny zákonné podmínky pro postup dle ustanovení § 16 odst. 4 věty druhé zákona č. 106/1999 Sb.

IV.

Úřad na základě řádně zjištěného stavu věci dospěl k závěru, že rozhodnutí ministra bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, a to zejména v rozporu s ustanovením § 3 a § 152 správního řádu. **Z tohoto důvodu Úřad rozhodnutí nadřízeného orgánu ruší a věc mu vrací k novému projednání,** když tento opětovně posoudí žadatelův rozklad

v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb. a zejména ustanovením § 152 správního řádu. Nadřízený orgán musí znovu posoudit napadené rozhodnutí, a v případě, že se s jeho obsahem, respektive aplikovanými důvody pro odepření požadovaných informací, plně neztotožní, bude postupovat dle § 152 odst. 6 písm. a) správního řádu, kdy lze v řízení o rozkladu s odkazem na výše uvedené aplikovat ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) tohoto zákona. Pokud se nadřízený orgán při novém projednání žadatelova rozkladu ztotožní s rozhodnutím povinného subjektu, pak bude postupovat dle § 152 odst. 6 písm. b) správního řádu.

V souladu s ustanovením § 99 odst. 1 správního řádu Úřad stanovil účinky tohoto rozhodnutí ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci.

Z výše uvedených důvodů bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 152 odst. 1 správního řádu podat do 15 dnů ode dne jeho oznámení prostřednictvím Úřadu rozklad k jeho předsedovi, který o rozkladu rozhodne.

Praha 12. července 2021

Mgr. Monika Bendová
vedoucí oddělení přezkumu
(podepsáno elektronicky)

Rozdělovník:

1. Jan Lipavský, Česká pirátská strana – Poslanecký klub Pirátů, ID DS: 59p4qyj
2. Ministerstvo průmyslu a obchodu, Odbor právní, oddělení otevřeného úřadu, Na Františku 32, 110 15 Praha 1, ID DS: bxtaaw4